

T-151/07. sz. ügy

Kone Oyj és társai kontra Európai Bizottság

„Verseny – Kartellek – Felvonók és mozgólépcsők beépítésének és karbantartásának piaca – Az EK 81. cikk megsértését megállapító határozat – Közbeszerzési eljárások manipulálása – A piacok felosztása – Az árak rögzítése”

A Törvényszék ítélete (nyolcadik tanács), 2011. július 13. II - 5325

Az ítélet összefoglalása

1. *Verseny – Bírságok – Bírságkiszabási iránymutatás – Jogi jelleg*
(98/C 9/03 bizottsági közlemény)
2. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Szempontok – A több vállalkozással szemben kiszabott összegek közötti koherencia*
(EK 81. cikk; 1/2003 tanácsi rendelet; 98/C 9/03 bizottsági közlemény, 1. A. pont)
3. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Szempontok – A jogsértés súlya – A piacra gyakorolt tényleges hatás figyelembevételének kötelezettsége – Hiány – A jogsértés jellegén alapuló szempont elsődleges szerepe*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 98/C 9/03 bizottsági közlemény, 1. A. pont)

4. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Az engedékenységi közlemény alkalmazása – A Bizottság mérlegelési jogköre*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 2002/C 45/03 bizottsági közlemény)
5. *Verseny – Közigazgatási eljárás – A Bizottság vizsgálati jogköre – Vizsgálatot elrendelő határozat – Indokolási kötelezettség – Terjedelem*
(EK 81. cikk; 1/2003 tanácsi rendelet, 20. cikk, (4) bekezdés)
6. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Az eljárás alá vont vállalkozás együttműködése miatt a bírság alóli mentesítésről vagy a bírság csökkentéséről szóló bizottsági közlemény – A Bizottság számára kötelező jelleg*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 2002/C 45/03 bizottsági közlemény)
7. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Az egyenlő bánásmód elvének megsértése – Feltételek – A helyzetek összehasonlíthatósága*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 2002/C 45/03 bizottsági közlemény)
8. *Verseny – Közigazgatási eljárás – A védelemhez való jog tiszteletben tartása – Iratbetekintés – Terjedelem – Iratbetekintés megtagadása – Következmények – Az érintett vállalkozásra háruló bizonyítási teher keretében a terhelő és mentő dokumentumok közötti megkülönböztetés szükségessége*
9. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Szempontok – A vállalkozás hozzáállása a közigazgatási eljárás során*
(EK 81. cikk; 1/2003 tanácsi rendelet, 18. cikk, (1) bekezdés és 20. cikk, (3) bekezdés)
10. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Szempontok – A bírság alóli mentesítés vagy a bírság csökkentése az eljárás alá vont vállalkozás együttműködése miatt – Az engedékenységi közlemény alkalmazása – Az említett közlemény hatókörén kívüli, vitatástól való tartózkodás címén való csökkentés*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 96/C 207/04 és 2002/C 45/03 bizottsági közlemény)

11. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – A bírság alóli mentesítés vagy a bírság csökkentése az eljárás alá vont vállalkozás együttműködése miatt – A tények vitatásától való tartózkodás címén való csökkentés – Feltételek*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk, (2) bekezdés; 96/C 207/04 bizottsági közlemény, D. cím, 2. pont)
12. *Verseny – Bírságok – Összeg – Meghatározás – Szempontok – A vállalkozás hozzáállása a közigazgatási eljárás során – A Bizottság ténymegállapításait kifejezetten el nem ismerő vállalkozásoknak nyújtott bírságcsökkentés jogellenessége*
(1/2003 tanácsi rendelet, 23. cikk)

1. A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás ugyan nem minősül olyan jogszabálynak, amelyet a közigazgatásnak mindenképpen kötelezően be kell tartania, mégis olyan, a gyakorlatban követendő magatartási szabályt tartalmaz, amelytől a közigazgatás egyes esetekre nézve nem térhet el anélkül, hogy olyan indokolást ne adna, amely összeegyeztethető az egyenlő bánásmód elvével. A Bizottság – mivel ilyen magatartási szabályokat fogadott el, és azok közzétételével kijelentette, hogy ezentúl alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre – korlátozza magát mérlegelési jogköre gyakorlásában, és nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát egyes esetekben felelősségre vonásnak

az általános jogelveknek, mint az egyenlő bánásmód vagy a bizalomvédelem elvének a megsértése címén. Ezenkívül az említett iránymutatás általánosan és elvont módon meghatározza azt a módszert, amelyet a Bizottság a maga számára előírt a bírságok összegének megállapítására, következésképpen garantálja a vállalkozások jogbiztonságát.

(vö. 34–36. pont)

2. Még ha feltételezzük is, hogy a Bizottságnak, amikor egy és ugyanazon

határozatban több különösen súlyos jogsértést állapít meg, figyelnie kell arra, hogy a bírságok általános kiindulási összegei és a különböző érintett piacok mérete között arányos viszony legyen, semmi nem utal arra, hogy a valamely tagállamban létrehozott kartell miatt megállapított ilyen összeg a más tagállamokban létrehozott kartellek vonatkozásában megállapított általános kiindulási összegekhez képest aránytalan, amennyiben a Bizottság ésszerű és koherens módon állapítja meg a kiindulási összegeket, anélkül azonban, hogy pontos matematikai képletet alkalmazna, amire egyébként nem köteles.

(vö. 54–55. pont)

3. Az uniós versenyjogi jogsértések súlyát számos tényező függvényében kell értékelni, úgymint például az ügy sajátos körülményei, háttere és a bírságok elrettenítő hatása, anélkül azonban, hogy létezne kötelezően figyelembe veendő szempontok kötött vagy kimerítő listája. E tekintetben az érintett piac mérete főszabály szerint nem egy kötelezően figyelembe veendő tényező, hanem csupán egyike azon tényezőknek, amelyek a jogsértés súlyának értékelése szempontjából relevánsak, mivel a Bizottság egyébként nem köteles az érintett piac lehatárolására vagy méretének megállapítására, amennyiben a kérdéses jogsértésnek versenyellenes célja van.

A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás ugyanis nem írja elő, hogy a bírságok összegét a teljes forgalom vagy a vállalkozások által az érintett piacon elért forgalom alapján kell kiszámítani. Az iránymutatás ugyanakkor nem is zárja ki azt, hogy a bírság összegének meghatározásakor e forgalmakat figyelembe vegyék az uniós jog általános elveinek tiszteletben tartása érdekében, és amikor a körülmények ezt megkövetelik.

Ebben az összefüggésben, amennyiben a Bizottság a valamely tagállamban elkövetett jogsértés miatti bírság általános kiindulási összegét nem az érintett piac méretére támaszkodva állapította meg, hanem határozatát e jogsértés jellegére és földrajzi kiterjedésére alapította, azon megfontolás, miszerint az e tagállamban létrehozott kartell miatt kiszabott bírság általános kiindulási összegének az érintett piac állítólagosan kisebb méretét kellene tükröznie, téves előfeltevésen alapszik, és a Bizottság határozata nem sérti az arányosság elvét.

Ugyanez a helyzet a jogsértés piacra gyakorolt hatásának figyelmen kívül

hagyása esetén is. Az említett iránymutató 1. A. pontjának első bekezdése szerint ugyanis a jogsértés súlyának értékelése keretében a Bizottságnak a piacra gyakorolt tényleges hatást kizárólag akkor kell megvizsgálnia, ha e hatás mérhetőnek tűnik. E hatás értékelése során a Bizottságnak figyelembe kell vennie, hogy milyen lett volna a verseny a jogsértés nélkül. Amikor azonban a Bizottság úgy véli, hogy lehetetlen felmérni a jogsértés piacra gyakorolt pontos hatásait, és az érintett vállalkozások nem bizonyítják ennek ellenkezőjét, a Bizottság a jogsértés súlyos jellegére és földrajzi kiterjedésére alapíthatja határozatát.

Valamely versenyellenes magatartás hatása a jogsértés súlyának értékelésekor ugyanis nem meghatározó kritérium. A szándékkal összefüggő tényezők nagyobb jelentőséggel bírhatnak, mint az említett hatásokkal kapcsolatos tényezők, különösen, amikor lényegét tekintve olyan súlyos jogsértésekről van szó, mint a piacok felosztása. Így tehát a jogsértés jellege elsődleges szerepet játszik különösen a jogsértések „különösen súlyosnak” minősítésénél. A különösen súlyos jogsértéseknek az említett iránymutatásban található leírásából következik, hogy a piacok felosztására irányuló megállapodások, illetve összehangolt magatartások

pusztán a jellegük alapján „különösen súlyosnak” minősülhetnek, anélkül hogy e magatartások sajátos hatását vagy földrajzi kiterjedését meg kellene határozni. E következtetést alátámasztja az a tény, hogy míg a súlyos jogsértések leírása kifejezetten megemlíti a piacra és a közös piac kiterjedt területeire gyakorolt hatást, a különösen súlyos jogsértések leírása nem említ semmilyen követelményt a piacra gyakorolt tényleges hatásra, illetve adott földrajzi területre gyakorolt hatásra vonatkozóan.

E körülmények között a Bizottság valamely határozatában megállapított, az uniós versenyszabályokba ütköző jogsértések jellegüknél fogva az EK 81. cikk legsúlyosabb megsértései közé tartoznak, amennyiben az a céljuk, hogy a versenytársak között titkos összejátszást hozzanak létre annak érdekében, hogy az új felvonók és/vagy mozgólépcsők értéksítésére és beépítésére vonatkozó projektek elosztása révén felosszák a piacokat, illetve befagyasszák a piaci részesedéseket, és hogy a felvonók és mozgólépcsők karbantartását és korszerűsítését illetően egymással ne lépjenek versenybe. E kartellek a verseny súlyos megzavarásán kívül, amely a velejárójuk, a piacok elszigetelését is okozzák azzal, hogy a feleket elkülönülő, gyakran államhatárok által lehatárolt piacok tiszteltben tartására kötelezik, és így ellentétesek a Szerződés fő céljával, vagyis a közös piac egységesítésével. Ezért is minősülnek az ilyen jellegű jogsértések, különösen ha horizontális

kartellekről van szó, különösen súlyosnak vagy nyilvánvaló jogsértésnek.

(vö. 32., 46–47., 56., 61–62., 64., 67–69. pont)

4. A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény olyan norma, amely – a magasabb szintű jogszabályok tiszteletben tartása mellett – azon feltételeket kívánja meghatározni, amelyeket a Bizottság az uniós versenyszabályok megsértése miatt kiszabott bírságok megállapításakor a mérlegelési jogkörének gyakorlása során alkalmazni szándékozik. Ez e jogkör önkorlátozását eredményezi, amely azonban nem összeegyeztethetetlen azzal, hogy a Bizottság továbbra is jelentős mérlegelési mozgástérrel bír.

Így a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik akkor, amikor azt kell értékelnie, hogy az engedékenységi közlemény kedvezményében részesülni kívánó vállalkozás által szolgáltatott bizonyítékok az említett közlemény 21. pontja értelmében jelentős hozzáadott értéket képviselnek-e.

Ugyanígy a Bizottság, miután megállapította, hogy a bizonyítékok az

engedékenységi közlemény 21. pontja értelmében jelentős hozzáadott értéket képviselnek, mérlegelési mozgástérrel rendelkezik akkor is, amikor azt kell meghatároznia, hogy az érintett vállalkozás esetében pontosan mennyivel csökkentse a bírság összegét. Az engedékenységi közlemény 23. pontja b) alpontjának első bekezdése ugyanis tartományokat ír elő az említett vállalkozások különböző kategóriái esetében a bírság összegének csökkentéséhez. Az említett mérlegelési mozgástérre tekintettel az uniós bíróság kizárólag e mozgástér nyilvánvaló túllépését kifogásolhatja.

Ahhoz, hogy az engedékenységi közlemény 8. pontjának b) alpontja alapján bírságmentességet kapjon, a vállalkozásnak elsőként kell olyan bizonyítékot szolgáltatnia, amely a Bizottság szerint lehetővé teszi az EK 81. cikk megsértésének megállapítását.

Egyébként a vállalkozás együttműködésének minősége az, amely meghatározza, hogy a vállalkozás e rendelkezés alapján ilyen mentességben részesülhet-e. Az ugyanis nem elegendő, hogy e vállalkozás olyan információt és bizonyítékokat szolgáltatott, amelyek lehetővé tették a jogsértés hatékony kivizsgálását. Kétségtelenül nem szükséges, hogy a rendelkezésre bocsátott bizonyítékok a jogsértés teljes körű, illetve minden részletre kiterjedő bizonyításához elegendők legyenek, mégis jellegüket, pontosságukat és

bizonyító erejüket tekintve elegendőnek kell lenniük ahhoz, hogy a Bizottság számára lehetővé tegyék az EK 81. cikkbe ütköző jogsértés megállapítását.

E tekintetben az érintett vállalkozás vezetői által emlékeztetőből tett nyilatkozatok, amelyekkel kapcsolatban nem zárható ki, hogy pontatlanságokat tartalmaznak, és az egyoldalú nyilatkozatok nem lehetnek elegendők a jogsértés megállapításához, ha azokat nem támasztják alá pontos és egybevágó okirati bizonyítékok. A Bizottságnak ugyanis határozatában pontos és egybevágó bizonyítékokat kell szolgáltatnia azon szilárd meggyőződésének alátámasztására, hogy a jogsértést elkövették.

E körülmények között a Bizottság nem lépi túl nyilvánvalóan mérlegelési mozgásterét, amikor megtagadja a bírságmentességet egy olyan vállalkozástól, amely korlátozott bizonyító erővel bír és nem a jogsértés időszakából származó olyan bizonyítékokat szolgáltatott, amelyek egy része nem dátumozott. Azon körülmény, hogy e vállalkozás más tagállamokban elkövetett ugyanolyan típusú jogsértés vonatkozásában megkapta e mentességet, e tekintetben nem bír jelentőséggel, mivel a szolgáltatott információk jellege és pontossága mindegyik esetben eltért.

A Bizottság akkor sem lépi túl nyilvánvalóan mérlegelési mozgásterét, amikor a kiszabott bírság összegének csökkentése érdekében a vállalkozás együttműködésének értékelése során megállapítja, hogy a nem az érintett időszakból származó bizonyítékok, amelyek tagadják a kartell versenyellenes célját, és amelyek kétértelműek, nem bírnak elegendő pontossággal ahhoz, hogy az említett engedékenységi közlemény 21. pontja értelmében vett jelentős hozzáadott értéket lehessen nekik tulajdonítani. Amikor ugyanis az a vállalkozás, amely engedékenység iránti kérelmében nem ad át a Bizottságnak az érintett időszakból származó bizonyítékokat, közöl bizonyos információkat a Bizottsággal, amelyekről annak korábban nem volt tudomása, ezen információk csak akkor tekinthetők úgy, mint amelyek jelentős mértékben segítik a Bizottságot a kartell bizonyításában, ha az érintett vállalkozás kimutatja az ezen információk és az említett kartell létezése közötti összefüggést, mivel a vállalkozás hozzájárulásának ténylegesen segítenie kell a Bizottságot a jogsértés bizonyításában. Így a Bizottság által kiszabott bírság összege bármilyen csökkentésének tükröznie kell a vállalkozásnak a jogsértés Bizottság által történő megállapításához való tényleges hozzájárulását.

(vö. 80–81., 83–84., 91., 94., 97–99., 100., 102–103., 108., 111–113., 117–119., 122–124., 162., 165., 169., 174–176., 179. pont)

5. A vizsgálatokat elrendelő határozatok esetében a Bizottságnak egyértelműen meg kell jelölnie, mely feltételezéseket kívánja kivizsgálni. Nem szükséges azonban, hogy a vizsgálatot elrendelő határozatban szerepeljen az érintett piac pontos meghatározása, a feltételezett jogsértések pontos jogi minősítése és e jogsértések elkövetésének időszaka.
7. A Bizottság a kartell tagjai által nyújtott együttműködés értékelése keretében nem hagyhatja figyelmen kívül az egyenlő bánásmód elvét. Az említett elv nem sérül, mivel a két helyzet nem hasonlítható össze, amikor a Bizottság egyrésztől bírságmentességet nyújt azon vállalkozásnak, amelynek az információi lehetővé tették az első vizsgálatok elvégzését, másrészt pedig megtagadja azt egy olyan másik vállalkozástól, amely az követően nyújtott információkat, hogy a Bizottság ezen első vizsgálatokat elvégezte.

(vö. 116. pont)

(vö. 135., 137–138., 140. pont)

6. A kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény jogos elvárásokat teremt, amelyekre azok a vállalkozások hivatkoznak, amelyek valamely kartell létezéséről kívánják tájékoztatni a Bizottságot. Tekintetbe véve a jogos bizalmat, amely e közlemény alapján a Bizottsággal együttműködni kívánó vállalkozásokban kialakulhat, a Bizottság köteles a közleménynek eleget tenni, amikor a valamely vállalkozásra kirótt bírság összegének meghatározása során értékeli annak együttműködését. E tekintetben a gazdasági szereplő főszabály szerint pusztán a Bizottság hallgatására nem alapozhat jogos bizalmat a bírságmentesség megadását illetően.
8. A védelemhez való jog tiszteletben tartása minden olyan eljárásban, amely szankció, különösen bírság vagy kényszerítő bírság kiszabásához vezethet, az uniós jog alapelvét képezi, amelyet a közigazgatási eljárás során is érvényesíteni kell.

Versenýügyekben az iratbetekintésnek különösen az a célja, hogy lehetővé tegye a kifogásközlés címzettjei számára, hogy megismerjék a Bizottság aktájában szereplő bizonyítékokat, azért, hogy e bizonyítékok alapján megfelelően ki tudják fejteni a véleményüket azokról a következtetésekről, amelyekre a Bizottság a kifogásközlésében jutott. Az iratbetekintés

(vö. 127., 130., 186. pont)

ennélfogva a védelemhez való jog biztosítására és különösen a meghallgatáshoz való jog hatékony gyakorlására vonatkozó eljárási garanciák közé tartozik.

A Bizottság tehát köteles az EK 81. cikk (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárásban érintett vállalkozások részére betekintést engedni a vizsgálat során általa összegyűjtött terhelő és mentő iratok összességébe, a többi vállalkozás üzleti titkainak, az intézmény belső iratainak, valamint egyéb bizalmas információknak a sérelme nélkül.

volna használni a védelméhez, abban az értelemben, hogy amennyiben a közigazgatási eljárás során ezekre támaszkodhatott volna, olyan tényezőkre tudott volna hivatkozni, amelyek nem egyeztek a Bizottság által e szakaszban levont következtetésekkel, tehát valamilyen módon befolyásolhatta volna a Bizottság által – adott esetben – a határozatban elfogadott értékelést, legalábbis az e vállalkozásnak felrótt magatartás súlyát és időtartamát, és ebből következően a bíróság szintjét illetően.

(vö. 143–147., 151. pont)

Egyébiránt valamely terhelő dokumentum közlésének egyszerű hiánya csak akkor minősül a védelemhez való jog megsértésének, ha az érintett vállalkozás bizonyítani tudja, hogy a Bizottság ezen iratra támaszkodott a jogsértés fennállásával kapcsolatos kifogásának alátámasztására, és hogy e kifogást csak az említett iratra hivatkozással lehetett bizonyítani.

Valamely mentő irat közlésének elmaradását illetően viszont az érintett vállalkozásnak csak azt kell bizonyítania, hogy e dokumentum hozzáférhetővé tételének hiánya a hátrányára befolyásolhatta az eljárás lefolyását és a Bizottság határozatának tartalmát. Elegendő tehát, ha a vállalkozás bebizonyítja, hogy az említett mentő dokumentumokat fel tudta

9. Az uniós versenyszabályok megsértése miatt kiszabandó bírság összegének meghatározásakor a bírság összegének a közigazgatási eljárás során való együttműködés alapján történő csökkentése csak akkor igazolt, ha az érintett vállalkozás magatartása lehetővé tette a Bizottság számára a jogsértés könnyebb megállapítását, és adott esetben annak megszüntetését. Ezenkívül, amennyiben valamely vállalkozás kifejezetten úgy nyilatkozik, hogy nem vitatja azon ténymegállapításokat, amelyekre a Bizottság a kifogásait alapítja, úgy tekinthető, hogy a vállalkozás hozzájárult a Bizottság azon feladatának megkönnyítéséhez, amely az uniós versenyszabályok megsértésének megállapításából és megtorlásából áll.

Egyébiránt az 1/2003 rendelet 18. cikke (1) bekezdésének és 20. cikke (3) bekezdésének alapján a vállalkozások kötelesek a tájékoztatáskérésnek eleget tenni, és magukat a vizsgálatoknak alávetni. Márpedig az a vizsgálat során tanúsított együttműködés, amely nem haladja meg azt, amelyre a vállalkozások e rendelkezések szerint amúgy is kötelesek, nem indokolja a bírság összegének csökkentését.

10. A bizalomvédelemhez való jog minden olyan magánszemélyre kiterjed, akinek a helyzete akként jellemezhető, hogy az uniós közigazgatás konkrét biztosítékok adásával megalapozott elvárásokat keltett benne. Ezzel szemben senki nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére, akinek a közigazgatás nem adott konkrét biztosítékokat. Ilyen biztosítéknak minősül a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás.

Ezenkívül, ha egy vállalkozás az általa a Bizottsággal közölni kívánt információk bizalmas kezelésére vonatkozó kérések tekintetében állítólagosan rugalmasságot mutat, ez nem tekinthető úgy, hogy megkönnyítette a Bizottság feladatát. E tekintetben a vizsgálatot a bizalmasság iránti ésszerű kérelmek nem gátolják, és egyébként pedig az érintett vállalkozásnak kell azon adatok bizalmas kezelését kérnie, amelyek harmadik személyek számára való hozzáférhetővé tételét el kívánja kerülni.

Ebből következik, hogy az ilyen korlátok között megvalósult együttműködés nem kelthet jogos bizalmat a bírság összegének csökkentését illetően.

Az uniós versenyszabályok megsértése miatt kiszabott bírság összegének meghatározása keretében az, hogy a Bizottság a kifogásközlésben bejelenti, hogy szándékában áll a bírság összegét csökkenteni a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény hatókörén kívül, az érintett vállalkozásoknak adott esetben nyújtott csökkentés terjedelmét vagy mértékét illetően nem tekinthető konkrét biztosítéknak. Ennélfogva egy ilyen állítás e tekintetben semmiképpen nem kelthet jogos bizalmat.

(vö. 204., 222. pont)

A Bizottság korábbi határozathozatali gyakorlata sem kelthet az érintett vállalkozásokban jogos bizalmat a bírság csökkentésének mértékét illetően.

Mindenesetre a gazdasági szereplők nem bízhatnak alappal az olyan fennálló helyzet fennmaradásában, amelyet az intézmények mérlegelési jogkörük keretein belül módosíthatnak. Ily módon az uniós versenyszabályok hatékony alkalmazása megkívánja, hogy a Bizottság a bírságok mértékét bármikor e politika igényeihez tudja igazítani.

foglalt tények alátámasztják, egységes és folyamatos jogsértésre vonatkozott, nem tekinthető úgy, hogy megkönnyítette a Bizottság azon feladatát, amely az uniós versenyszabályok megsértésének megállapításából és megtorlásából áll. Ugyanez a helyzet akkor is, ha a vitatástól való tartózkodás kizárólag formai és az egyértelműséget nélkülöző, és a tényállás bizonyítására semmilyen pozitív hatása nincs, mivel az érintett vállalkozás megelégedett azzal, hogy részvételét vagy teljesen hipotetikusán, vagy pedig a jogsértő megállapodások versenyellenes hatásait jelentéktelennek feltüntetve írja le.

(vö. 227., 230–231. pont)

(vö. 206–208, 210., 212. pont)

11. Annak érdekében, hogy valamely vállalkozás a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény D. címe 2. pontjának második francia bekezdése alapján a bírság összegének a tények vitatásától való tartózkodásra tekintettel történő csökkentése kedvezményéből részesülhessen, a kifogásközlés megismerését követően köteles a Bizottságot kifejezetten tájékoztatni arról, hogy a tények valóságtartalmát nem kívánja vitatni. E tekintetben az olyan általános jellegű nyilatkozat, miszerint az érintett vállalkozás nem vitatja, hogy az összejárás, amennyiben azt a Bizottság aktájában

12. Az uniós versenyszabályok megsértése miatt kiszabandó bírság összegének meghatározásakor a Bizottság a kartell tagjai által tanúsított együttműködés értékelése keretében nem hagyhatja figyelmen kívül az egyenlő bánásmód elvét. Ugyanakkor az egyenlő bánásmód elvének betartását összhangba kell hozni a jogszerűség elvének betartásával, miszerint senki sem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogellenes magatartásra előnyök szerzése végett.

E tekintetben, amennyiben valamely vállalkozás kifejezetten úgy nyilatkozik,

hogy nem vitatja azon ténymegállapításokat, amelyekre a Bizottság a kifogásait alapítja, úgy tekinthető, hogy a vállalkozás hozzájárult a Bizottság azon feladatának megkönnyítéséhez, amely az uniós versenyszabályok megsértésének megállapításából és megtorlásából áll. Az e szabályokba ütköző jogsértést megállapító határozataiban a Bizottság az ilyen magatartást a ténymegállapítások elismerésének, ezáltal pedig a szóban forgó megállapítások megalapozottsága bizonyítékának tekintheti. Ennélfogva az ilyen magatartás igazolhatja a bírság összegének csökkentését.

Más a helyzet akkor, ha a vállalkozás a válaszában e megállapítások lényegét vitatja. A vállalkozás ugyanis azzal, hogy a közigazgatási eljárás során ilyen magatartást tanúsít, nem járul hozzá a Bizottság feladatának megkönnyítéséhez.

(vö. 234–235. pont)